
Het zoonschap binnengaan (slot)

J.G.Bulthuis

Als door het evangelie van het Koninkrijk der hemelen de belofte tot ons komt dat de gelovigen medeërfgenen met Christus zijn, dan is dat geen loze toezegging. De Heer schenkt ons geen schone beloften die niet waargemaakt kunnen worden. Alle woorden Gods zijn haalbare werkelijkheden voor zijn volk. Indien wij ons verdiepen in het waarmaken daarvan, is dit geen slag in de lucht of het nalopen van een fata morgana. Wie Gods boodschap serieus neemt, slaat met blijdschap de handen aan de ploeg om in eigen leven het woord werkelijkheid te laten worden. De titel van deze studieserie duidt op die persoonlijke en daadwerkelijke betrokkenheid van de gelovige met dat eeuwige voornemen Gods.

Om niet

Er wordt wel eens beweerd dat het evangelie een voorwaardelijk evangelie is. Met andere woorden: vóór wat hoort wat. Er zouden tegenprestaties door de mens geleverd dienen te worden, want voor niks gaat alleen de zon op. Wie vanuit die benadering de diverse oproepen en opdrachten in de bijbel uitlegt, slaat de plank mis. God vraagt of eist geen betaling van de mens. Vragen wij dit soms van onze kleine kinderen als we ze leren lopen en spreken? Zo ook God van ons niet in het aanleren van de geestelijke wandel. Deze is immers van tevoren voor ons bedoeld, hij is oorspronkelijk en past geheel bij de mens. Indien we wel eens het gevoel hebben dat het wat moeizaam gaat, is dat niet een gevolg van onze ongeschiktheid of een overvragen door God,

maar van de tegenwerking van de boze geesten. Onze Schepper is geen strenge, eisende Vader die ons alleen het heil zou doen toekomen als wij daarvoor eerst zwoegen en zweten, ons uitputten en daarbij lijden. Wij zullen door vernieuwing van denken los dienen te komen van een vermeende, door God opgelegde, dwang in de zin van: je **moet** geloven, je **moet** strijden, je **moet** volharden, je **moet** werken, enz., want anders geef Ik je niets.

Normaal

Het is hierbij van groot belang te gaan inzien dat geloven, strijden, volharden en werken normale activiteiten zijn van de nieuwe schepping (Ef.2:10). En dat de vruchten die ze opleveren het gevolg zijn van geestelijke wetmatigheden. Als ik wil blijven leven zal ik moeten ademen. Dit **moeten** is geen bevel, dwang, afpersing, eisende voorwaarde of terugbetaling aan het leven, maar een ingebouwde vanzelfsprekendheid.

De mens heeft vermogens. Die te ontwikkelen en te gebruiken is normaal. Dat daar dan van alles uit voortvloeit aan nut is een logische zaak. De 'mens in Christus' mag de absolute zekerheid bezitten dat het werken aan de toename van Jezus' leven in hem op zich een haalbare bezigheid is. Ze wordt mogelijk gemaakt door het gebruiken van zijn menselijke vermogens en de werking van de heilige Geest die in hem is. Het verrichten van de heilswerken voor onze groei is 'gewoon' en niets buitenissigs. Het is niet bovenmenselijk of tegen-natuurlijk.

Sterk zijn

In Deuteronomium 11:8 lezen we dat Israël **sterk** diende te zijn om het land binnen te kunnen gaan teneinde het te **verwerven**. Deze 'voorwaarde' is nu ook zo'n gewone en vanzelfsprekende noodzakelijkheid voor ons om tot volwassen zonen te kunnen groeien. Er is kracht nodig om het 'Jezusleven' in je te ontwikkelen en te openbaren. Daarbij zullen we tevens sterk moeten zijn om weerstand te kunnen bieden aan de duivel in de boze dag (Ef.6:13). We gaan er in alle ontspannenheid en geloof vanuit dat wij in staat zijn de nodige kracht in ons te verwerven. De vraag is welke

Kracht

kracht bedoeld wordt en waar we die vandaan kunnen halen.

Dit woord staat voor verschillende vormen van kracht. Allereerst is er de **menselijke kracht** in psyche en lichaam. Deze is door de Schepper ingeschapen. De mens is daardoor – in het natuurlijke – tot veel in staat. Zij is op zich goed, maar helaas wordt ze door de vijand maar al te vaak misbruikt of ondermijnd.

Vervolgens zien we in deze wereld de **geweldskracht** van de boze die mensen tot geweldenaars maakt. Zij treden brutaal op, met grootspraak en bravoure. Met heerszucht en krachtpatserij intimideren en kwellen zij de zwakken. In de toekomstige nieuwe wereld zal ze gelukkig niet meer gevonden worden (bv. Jes.2:4).

Ten derde is er de **gelegenheidskracht**. Deze werkt de Heer door zijn volgelingen wanneer Hij het nodig vindt dat er wonderen, tekenen en krachten dienen te geschieden (Luc.5:17b, Marc.16:20b). We hebben haar niet zelf tot onze vrije beschikking (2 Kor.4:7b). Ze wordt eveneens door de Heer ingezet als wij dreigen om te komen door te grote overweldiging van de boze (1 Kor.10:13b; 2 Kor.1:6; 2 Kor.12:9b).

Ten slotte noemen we de **evangeliekracht** (Rom.1:16). Zij is verborgen in het woord Gods dat immers 'geest en leven' is (Joh.6:63b). Op deze kracht willen wij eens de aandacht vestigen, omdat die van het grootste belang is om sterk te worden.

Sterkt uw harten

Met de uitdrukking 'hart' wordt ook wel eens onze inwendige mens – ziel en geest – bedoeld. Deze dient versterkt te worden. De gelovige zal dan in staat zijn gestalte te geven aan het zoonschap en mede de duivel kunnen overwinnen. Er staat dus dat **ons** hart sterk moet worden. Dat is wat anders dan dat er goddelijke geestkracht als een 'los' element in ons aanwezig is die op gezette tijden wel het een of ander probleem oplost. Wijzelf zouden dan klein, zwak en onontwikkeld mogen blijven, want Gods kracht zal het wel (alleen) doen. Deze zienswijze is onjuist.

Bij de realisering van Gods plan met ons leven betreft

Vermogens

Hij de gehele mens. In het 'tot één geest met de Here zijn' wordt dit mogelijk en haalbaar gemaakt. Wij kunnen niets zonder Hem en Hij niets zonder ons in de totstandkoming van zijn eeuwig voornemen met ons. Vandaar de oproep om onze harten te sterken, om manlijk en sterk te zijn (Jac.5:8; 1 Kor.16:13).

In concrete zin betekent de versterking van ons hart allereerst de ontwikkeling en het gebruik van onze innerlijke vermogens die bepalend zijn voor onze persoonlijkheid (Hebr.5:14b). Onder deze nemen vooral het denken, het willen en het geloven een grote plaats in. Sterk worden kan als het denken zich laat vernieuwen door de juiste kennis van Gods woord (Rom.12:2; Ef.4:13). Uiteraard dient dit gepaard te gaan met persoonlijk geloof dat uit liefde tot God en Jezus voortspuit. Een gezonde en gelovige visie op Gods wil maakt stabiel (Ef.4:14). De Geest kan dan bevestigen, zodat men in eigen besef ten volle overtuigd raakt (Rom.8:16, 14:5b). Deze innerlijke en volle verzekerdheid van geloof is het persoonlijk bewijs van de waarheid der dingen die men niet ziet (Hebr.11:1). Indien men niet weet wat waarheid of leugen is, spelen twijfelachtigheid en onzekerheid de baas. Bij helderheid, dus stelligheid inzake de weg Gods, kan de wil ingezet worden om tot handelen over te gaan. Wat het woord zegt en het hart gelooft, kan dan omgezet worden in daden. *Wie zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen* (Dan.11:32b).

Heiliging

Het tweede werk aan onszelf zal de levensheiliging dienen te zijn. De Vader en de Zoon zijn sterk omdat Zij in Zich tot één zijn. Innerlijk ongedeeld, enkel waarheid, heiligheid en gerechtigheid. Dit is zo'n kracht dat Zij beiden in staat zijn onvergankelijk leven te bezitten en te openbaren met een eeuwige heerlijkheid. Tevens heeft de vijand geen kans zich bij Hen in te dringen. Heilig zijn resulteert dus steeds in deze tweeledige vrucht.

Jezus sprak: "*Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien*" (Mat.5:8). Door toename van onze persoonlijke

Gezindheid

levensheiliging worden we eveneens in staat gesteld de goddelijke kenmerken van diens gezindheid te verstaan en over te nemen. Het 'God zien' is geen afstandelijke en theoretische bespiegeling over Hem, maar zelf zo worden als Hij is. Dat is één worden met diens goddelijke natuur. Dit zal alleen mogelijk zijn indien wij rein van hart worden, onszelf zuiveren (2 Kor.6:14-7:1). Vandaar de noodzaak: *Weest heilig, want Ik ben heilig* (1 Petr.1:16). Zo staat dus de heiliging in dienst van de ontwikkeling van 'de vrucht des Geestes' (Gal.5:22), en dat maakt de gelovige sterk. (Zie ook Stb.56 - 58).

Wie zich oprecht in het evangelie verdiept, wil niet anders dan zich vernieuwen tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon Gods. Dat houdt zeker een mentaliteitsverandering in. In de bestudering van het nieuwe testament ontmoet men de Heer in een gezindheid 'als van God'. Deze voor de mens bedoelde levenshouding maakte Hem sterk. Dit derde aspect van sterk zijn verwoordt Paulus in Galaten 5:22 met *de vrucht van de Geest*.

Hierdoor wordt de goddelijke natuur in en door onze eigen persoonlijkheid geopenbaard. Ze vormt er immers een eenheid mee. Het zijn de specifieke kenmerken waardoor God zelf zo krachtig is. Tevens wordt men, gelijk de Meester zelf, weerbaar tegen de negatieve beïnvloeding vanuit het rijk der duisternis. Zo'n volheid aan barmhartigheid, zachtmoedigheid, ontferming, goedheid, positiviteit en geduld maakt dan ook zijn volgelingen krachtig.

Deze gezindheid van de Geest staat lijnrecht tegenover hetgeen de vleselijke mens (christen) meent te moeten zijn en doen om zich staande te kunnen houden (Rom.8:7,8).

Samenvatting

Met 'sterk zijn' wordt dus krachtpatserij noch uiterlijk vertoon bedoeld, maar een innerlijke hoedanigheid van heiligheid en goddelijke gezindheid, van wijsheid en liefde, van harmonie en beheersing. Hierdoor zijn wij in de juiste konditie gekomen om onbelemmerd en zuiver het leven van de Christus te openbaren, om als zonen Gods te leven. Deze vorming van de persoonlijkheid

Jezus alleen

maakt ook bestand tegen de verleidingen en aanvallen van de boze. Het is de kracht van een uitnemende geest, als resultaat van de kracht en de wijsheid Gods in het evangelie, die de zonen Gods doet staan! *Wie zijn geest beheerst, overtreft hem die een stad inneemt* (Spr.16:32).

Om tot deze innerlijke sterkte te komen is een volledige gemeenschap met Jezus Christus een absolute vereiste. Hij is de enige, ware bron voor leven en groei. De belofte *'de Here zal u sterken'* spreekt duidelijke taal (2 Tes.3:3; 1 Petr.5:10). Paulus raadt daarom allen aan *'krachtig te zijn in de Heer en in de sterkte zijner macht'* (Ef.6:10). Zonder Hem kunnen wij in deze niets beginnen. In Hem zijn alle schatten van kennis en wijsheid Gods verborgen (Kol.1:3). Door de Geest neemt Hij uit het zijne en verkondigt het ons (Joh.16:14).

Het gaat er dus om wat Jezus ons schenkt aan inzicht, kennis, aan opening van zijn woord, gepaard gaande met werking van heilige Geest. De Heer is meer dan alleen een persoon. Zelf zegt Hij dat wie **zijn woord** bewaart, **Hem** liefheeft (Joh.14:15). Juist voor de totstandkoming van het volwassen zoonschap in ons is zijn woord, de werking van de Geest en zijn voorbeeld van direkt en praktisch belang. Daaruit leren wij zijn gedachtenwereld, bedoelingen, mentaliteit, belangen, werkwijze en leefwijze kennen. Het zijn *déze* zaken die ons hier en nu wijs maken tot zaligheid. God zèlf heeft ons hierin aangesproken toen zijn stem op de berg der verheerlijking klonk: *Deze is mijn Zoon, de uitverkorene, hoort naar Hem. En terwijl die stem klonk, bevond Jezus Zich alleen* (Luc.9:35,36a). Daar hoeft geen enkel misverstand over te bestaan.

Onderwerpen

Als Paulus vanuit zijn liefde zich inzet voor de ander opdat zij met kracht gesterkt zullen worden door de Geest in hun inwendige mens, buigt hij zijn knieën voor de Vader (Ef.3:14-17a). Dit buigen of knielen als een lichaamshouding (bv. tijdens gebed) doet op zich niets. Het kan echter een symbolische waarde hebben, mits de gelovige in geest en waarheid de Heer dient. Het

dient zinvol te zijn in de hemelse gewesten. Buigen voor de Vader is wat Jacobus 4:7a noemt: *Onderwerpt u dus aan God*. Dit onderwerpen kan slechts op de juiste wijze uitgevoerd worden door zijn Zoon als Heer te aanvaarden en in diens evangelie te geloven. Men zal Hem dan gehoorzamen in alles en volgen waar Hij heen gaat. Wie zich zó aan Jezus overgeeft, buigt de knieën. Dàt is de ware houding ten opzichte van Hem. Wij kunnen er niet genoeg op wijzen dat volwassen zoonschap alleen te ontwikkelen is door voortdurend en volledig 'in Christus' te zijn. Daarom sluit Paulus zijn korte inleiding van zijn eerste brief aan de Korintiërs af met de nodiging van God om in gemeenschap met zijn Zoon te leven. In deze inleiding noemt de apostel heel beknopt alle hoofdaspekten van Gods plan die in dit artikel met eigen woorden zijn verwerkt. Het is goed om **zijn** samenvatting te kennen en in het hart te bewaren. We laten haar hieronder puntsgewijs volgen:

**Dank God te allen tijde, vanwege de genade Gods, die u in Christus Jezus geschonken is.*

**In elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en alle kennis.*

**Het getuigenis aangaande Christus is onder u bevestigd.*

**Hierdoor komt gij ten aanzien van geen enkele genade-gave te kort.*

**Daarbij ziet gij uit naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus.*

**Hij zal u ook bevestigen ten einde toe.*

**Daardoor zult gij onberispelijk zijn op de dag van onze Heer.*

**God is getrouw.*

**Hij heeft u geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer.*

Betrokkenheid

Het zal duidelijk zijn dat wij nooit sterk worden door altijd alles over te laten aan anderen. Wederzijdse hulp op de weg Gods is wel een liefdegebod waar we allen vrijmoedig gebruik van mogen maken. Niemand kan het alleen, vandaar de gemeente, het gemeenschappelijke. Maar wanneer deze naastenhulp de plaats gaat innemen van onze eigen inzet en verantwoordelijkheid

De praktijk

is er sprake van een verkeerde ontwikkeling. Noch het weerspannige "Ik moet er zèlf doorheen komen" (en dan jaren vast blijven zitten) noch het verwerpende "Ik kan het toch niet" (en dan jarenlang passief blijven) is juist. Het is gezond en van groot belang op de juiste tijd te weten wanneer we hulp moeten inroepen en wanneer we onze eigen schouders er onder zetten.

Indien wij er ernst mee maken om sterke en volwassen volgelingen van Jezus te worden, zullen wij dagelijks met vreugde oefenen om 'alles wat in Hem is' ons door geloof en praktisering toe te eigenen. We zijn, met alles wat in ons is, betrokken bij het realiseren van het geheimenis Gods: Christus tot volle wasdom in ons te laten komen... dus **zèlf** te groeien en te bloeien in Hem.

Een leidraad hierbij kan het volgende advies zijn: Verdiep u eens in een aantal belangrijke hoedanigheden van de Heer en tracht die in uw dagelijkse wandel over te nemen als de uwe. Vereenzelvig u met Hem, groei samen met Hem, wees zoveel als in uw vermogen ligt één geest met Hem daarin. Het is werkelijk een feest zó bezig te zijn. Het behoedt u te blijven staan bij het theoretiseren en doet gaandeweg het zoonschap aan den lijve ervaren.

Het onderstaande lijstje met aandachtspunten wil daarbij behulpzaam zijn:

Neem Jezus' waarachtigheid over als de uwe
neem Jezus' eerlijkheid over als de uwe
neem Jezus' vasthoudendheid over als de uwe
neem Jezus' principieel zijn over als het uwe
maak Jezus' zuiverheid tot de uwe
maak Jezus' vastberadenheid tot de uwe
maak Jezus' duidelijkheid tot de uwe
maak Jezus' ongedeeldheid tot de uwe
leer Jezus' nederigheid aan als de uwe
leer Jezus' eenvoud aan als de uwe
leer Jezus' barmhartigheid aan als de uwe
leer Jezus' vrijmoedigheid aan als de uwe
enz...

Aktie

Maak deze lijst maar langer. Bid en mediteer hierover. Bestudeer de bijbelplaatsen die daarvan spreken. Zoek voorbeelden in de bijbel. Spreek er met elkaar over. Bid

er met en voor elkaar om. Stimuleer jezelf en de ander. Wissel ervaringen uit. Strijd de goede strijd tegen de boze geesten, zonodig met elkaar, om meer vrijheid en ruimte te veroveren. Plant de Heer in. Houd alleen rekening met God. Stel de Heer gedurig voor ogen. Richt je aandacht alleen op Hem. Maak er een vreugdevolle zaak van zó te werken en te leven. Weer alle negativiteit af. Blijf niet stil staan bij een mislukking. Laat je niet afleiden. Hoop, geloof en heb lief. *Geef op elkander acht om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken* (Hebr.10:24).

Binnengaan

Het 'zoonschap binnengaan' is dagelijks daadwerkelijk **zelf** zo zijn en je gedragen als Jezus. Dit vraagt om tijd. Het is immers een proces. Het speelt zich niet onbewust in ons af, maar wordt gestart en blijft in beweging als de gelovige actief is in het konkretiseren van het woord Gods. Dat hij bij machte is en dus reëel in staat om dat woord werkelijkheid te laten worden in zijn eigen wezen, is in de eerste plaats te danken aan Jezus. Hij werkt in ons met kracht (Kol.1:29b). Maar vervolgens ook door onze inzet in het bewerken met vreze en beven van deze behoudenis (Fil.2:12b). En ten slotte weer doordat Hij dit bevestigt (Hebr.13:20,21).

Broeders en zusters, waakt te allen tijde, biddende, dat wij allen gesteld mogen worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen (Luc.21:36). Indien Christus in praktische zin ons dagelijks leven is, zullen wij zeker met Hem in heerlijkheid verschijnen. Wij zullen Hem dan (kunnen) zien gelijk Hij is, en Hem gelijk wezen (1 Joh.3:2).